

(...)
(...)

(...), dnia 11 sierpnia 2010 r.

Prokuratura Rejonowa
Kraków Śródmieście Zachód
ul. Mosiężnicza 2
30-965 Kraków

ZAWIADOMIENIE
O PODEJRZENIU POPEŁNIENIA PRZESTĘPSTWA

Niniejszym składam zawiadomienie o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia, w Kuratorium Oświaty w Krakowie przy ul. Basztowej 22 w Krakowie, na moją szkodę w dniu 17 lutego 2010 r., przestępstwa z art. 23 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.) oraz w dniu 19 lutego 2010 r. przestępstwa z art. 268 i art. 271 § 1 Kodeksu karnego przez:

- Wincentego Janowiaka, Dyrektora Wydziału Nadzoru Pedagogicznego i Rozwoju Edukacji Kuratorium Oświaty w Krakowie przy ul. Basztowej 22,
- Aleksandra Palczewskiego, Małopolskiego Kuratora Oświaty w Krakowie przy ul. Basztowej 22.

Mając na uwadze powyższe wnoszę o:

1. wszczęcie w przedmiotowej sprawie śledztwa:
 - 1) z art. 23 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.), wobec uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa przez ww.,
 - 2) z art. 268 i art. 271 § 1 Kodeksu karnego, wobec uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa przez Wincentego Janowiaka;
2. poinformowanie mnie o wszczęciu śledztwa w terminach oznaczonych przepisami Kodeksu postępowania karnego;
3. uznanie mnie za stronę pokrzywdzoną w niniejszej sprawie;
4. uwzględnienie następujących wniosków dowodowych:
 - 1) zażądanie od Małopolskiego Kuratora Oświaty w Krakowie przy ul. Basztowej 22 następujących dokumentów:
 - akt sprawy, znak: NKOS.I.AZ.521/44/09, w przedmiocie wniosku pokrzywdzonego z dnia 02 lutego 2010 r.,
 - dowodu nadania przesyłki listowej z dnia 19 lutego 2010 r. (odpowiedzi na wnioski o udostępnienie informacji publicznej z dnia 02 lutego 2010 r.), znak: NKOS.I.AZ.521/44/09,
 - notatki służbowej Małopolskiego Kuratora Oświaty z dnia 02 czerwca 2010 r., znak: NKOS.I.AZ.521/44/09,
 - 2) zażądanie od Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 51 w Krakowie przy ul. Stawowej 179 następujących dokumentów:

- tekstu Statutu Szkoły Podstawowej nr 51 w Krakowie obowiązującego przed nowelizacją statutu w dniu 04 lutego 2009 r.,
 - Uchwały nr 9/4/02/2009 Rady Pedagogicznej Szkoły Podstawowej nr 51 w Krakowie z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie zmian w statucie szkoły,
 - Protokołu nr 3/2009/2010 posiedzenia Rady Rodziców Szkoły Podstawowej nr 51 w Krakowie odbytego w dniu 23 września 2009 r. w budynku Szkoły Podstawowej nr 51 w Krakowie przy ul. Stawowej 179,
 - Zarządzenia nr 5/2010 z dnia 1 lutego 2010 r. Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 51 w Krakowie w sprawie zebrania Rady Pedagogicznej,
 - zatwierdzonego porządku zebrania Rady Pedagogicznej w dniu 24 lutego 2010 r., o którym mowa w Zarządzeniu nr 5/2010 z dnia 1 lutego 2010 r. Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 51 w Krakowie,
 - *Opinii na temat funkcjonowania punktowego systemu oceniania zachowania – jednego z elementów ustalenia śródrocznej i rocznej oceny zachowania uczniów klas IV-VI opracowanej przez Martę Rudnik,*
- 3) przesłuchanie w charakterze świadka:
- Barbary Bratek, Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 51 w Krakowie (adres szkoły: ul. Stawowa 179, 31-346 Kraków)
celem ustalenia, czy Barbara Bratek, Dyrektor Szkoły Podstawowej nr 51 w Krakowie zgodnie z zaleceniem Małopolskiego Kuratora Oświaty podjęła próby i jakie, włączenia rodziców do dyskusji na temat zasad oceniania zachowania uczniów.

UZASADNIENIE

W art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej ustawodawca wskazał sankcję jaka może zaistnieć w przypadku nieudostępnienia informacji publicznych, które muszą być udostępnione. Przepis ten gwarantuje, iż w przypadku kiedy zgodnie z przepisem art. 2 tej ustawy „każdy”, a w przypadku niniejszej sprawy ja, będzie chciał zrealizować swoje uprawnienie, a podmiot zobowiązany nie wypełni swojego obowiązku to mogą zostać zastosowane sankcje określone w tym przepisie.

Bezspornym jest, iż podmioty zobowiązane do udzielania informacji publicznej wykonują swój obowiązek w formach przewidzianych w przepisach tej ustawy.

W związku z czym regulacje przepisu art. 23 powołanej ustawy w zakresie sankcji należy odnieść do poszczególnych form dostępu/udostępnienia informacji publicznej.

Przed wszystkim ustawodawca przewidział sankcjonowanie ograniczenia prawa dostępu do informacji publicznej poprzez nie udostępnienie informacji (art. 23), tym samym naruszenie prawa dostępu do informacji publicznej, przysługującego każdemu, kto chce zrealizować to prawo przez uzyskanie informacji publicznej (art. 2 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej).

Dopiero tak skonstruowana norma prawa z przepisów art. 61 Konstytucji RP, art. 2 i 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej pozwala prawidłowo zakwalifikować czyn będący podstawą niniejszego postępowania.

Zgodnie z przepisami ustawy o dostępie do informacji publicznej jedną z podstaw odpowiedzialności z art. 23 tej ustawy jest nieudostępnienie informacji na wniosek. W niniejszym postępowaniu zaistniała taka sytuacja. Moje prawo ustanowione przepisem art. 61 Konstytucji RP, którego realizacja zagwarantowana jest w ustawie o dostępie do informacji publicznej zostało naruszone.

Przepis art. 23 powołanej ustawy wprowadza sankcję za naruszenie wyraźnie chronionego dobra jakim jest prawo każdego dostępu do informacji publicznej.

Ochrona prawa dostępu do informacji publicznej poprzez wprowadzenie sankcji jest istotna z punktu widzenia wagi tego prawa. Jak podnoszone jest w doktrynie: „*Dostęp do informacji publicznej jest uznawany za konsekwencję przyjęcia zasady zwierzchności narodu wyrażonej w art. 4 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Dz. U. Nr 78, poz. 483 (Konstytucja RP) [P. Winczorek, Prawo obywatela do informacji, "Rzeczpospolita" z dnia 24 lutego 2000 r., nr 46]. Z koncepcji podporządkowania organów państwa jego obywatelom wynika w szczególności postulat zapewnienia tym ostatnim pełnej informacji na temat działań administracji publicznej, dzięki czemu realna staje się odpowiedzialność osób sprawujących funkcje publiczne przed społeczeństwem. W innym przypadku "obywatele nie dysponujący informacjami o biegu spraw publicznych, także w skali lokalnej, nie mogą realizować swoich praw jako członkowie zbiorowości, do której należy władza zwierzchnia" [P. Winczorek, Prawo obywatela do informacji, "Rzeczpospolita" z dnia 24 lutego 2000 r., nr 46].*”.

W przedmiotowej sprawie, wbrew ciążącemu na nich obowiązkowi, Wincenty Janowiak, Dyrektor Wydziału Nadzoru Pedagogicznego i Rozwoju Edukacji Kuratorium Oświaty w Krakowie oraz Aleksander Palczewski, Małopolski Kurator Oświaty w Krakowie pokrzywdzonemu nie udostępnili informacji publicznej w ustawowym terminie 14 dni.

Zdaniem dra Tomasza Romualda Aleksandrowicza, autora Komentarza do ustawy o dostępie do informacji publicznej (Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, Warszawa 2006 wyd. 3, art. 23): „*Art. 268 k.k. (zamieszczony w rozdziale XXXIII zawierającym przestępstwa przeciwko ochronie informacji) stanowi, że kto, nie będąc do tego uprawnionym, niszczy, uszkadza, usuwa lub zmienia zapis istotnej informacji, albo w inny sposób **udaremnia lub znacznie utrudnia osobie uprawnionej zapoznanie się z nią**, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat dwóch. Karze pozbawienia wolności do lat trzech podlega sprawca takiego czynu, jeżeli dotyczył on zapisu na komputerowym nośniku informacji. Jeżeli popełnienie jednego z tych czynów spowodowało wyrządzenie znacznej szkody majątkowej, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od trzech miesięcy do pięciu lat. Warto dodać, iż we wszystkich tych przypadkach ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego.*

W kontekście ustawy o dostępie do informacji publicznej za osobę uprawnioną należy uznać każdego. Sprawca popełnia zatem przestępstwo, jeśli dokonuje czynu wypełniającego znamiona czasownikowe „niszczy”, „uszkadza”, „usuwa”, „zmienia”, „utrudnia dostęp”, „utrudnia zapoznanie się” osobie uprawnionej – a więc każdemu – z informacją publiczną.”.

W przedmiotowej sprawie miało miejsce udaremnienie pokrzywdzonemu (osobie uprawnionej) zapoznania się z informacją publiczną.

Pojęcie dokumentu ma swoją prawnokarną definicję; zgodnie z art. 115 § 14 k.k. dokumentem jest każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne. Art. 271 § 1 Kodeksu karnego wyraźnie stwierdza: „*Funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do*

wystawienia dokumentu, która poświadcza w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 kwietnia 2005 r., sygn. akt III KK 206/04 (Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych 2005/1/802), stwierdził: „Definicja dokumentu przedstawiona w art. 115 § 14 KK ma szerokie znaczenie, wyrażające się stwierdzeniem, że dokumentem jest każdy przedmiot, z którym jest związane określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności o potencjalnym znaczeniu prawnym.

Status dokumentu zależy więc niejednokrotnie od indywidualnej oceny i dlatego też o tym, czy określony przedmiot stanowi dokument, decyduje jego faktyczna i subiektywna ocena w konkretnej sprawie. Strona przedmiotowa czynu zabronionego z art. 271 § 1 KK polega na poświadczeniu w dokumencie nieprawdy co do okoliczności mającej znaczenie prawne, bez względu na to, czy ma on znaczenie na zewnątrz, czy tylko jest wykorzystywany na wewnętrzne potrzeby. Chodzi tu więc o faktyczną doniosłość prawną poświadczenia nieprawdy, rozpatrywaną obiektywnie w oparciu o indywidualne okoliczności sprawy.

Dokument, o którym mowa w art. 271 § 1 KK, musi nie tylko odpowiadać cechom wymienionym w art. 115 § 14 KK, lecz ponadto musi być wystawiony przez funkcjonariusza publicznego lub inną osobę do tego uprawnioną i zawierać w swojej treści poświadczenie, któremu przysługuje cecha zaufania publicznego, a w związku z tym domniemanie prawdziwości. Do takich dokumentów należą przede wszystkim dokumenty urzędowe w znaczeniu nadanym temu pojęciu przez art. 244 KPC i art. 76 KPA, a ponadto inne dokumenty, którym moc dowodową nadają inne przepisy (por. wyrok SN z dnia 9.10.1996 r., V KKN 63/96, OSP 1998, nr 7-8, poz. 147).”.

W wyroku z dnia 25 listopada 2004 r., sygn. akt WA 24/04 (Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych 2004/1/2206), Sąd Najwyższy stwierdził: „Przestępstwo z art. 271 § 1 KK polega na poświadczeniu nieprawdy, co do okoliczności mającej znaczenie prawne w autentycznym dokumencie wystawionym przez osobę składającą takie poświadczenie przez potwierdzenie okoliczności, które w ogóle nie miały miejsca lub też ich przeinaczenie albo zatajenie.”.

W przedmiotowej sprawie zostały spełnione przesłanki popełnienia przestępstwa z art. 271 § 1 Kodeksu karnego. Wincenty Janowiak, Dyrektor Wydziału Nadzoru Pedagogicznego i Rozwoju Edukacji Kuratorium Oświaty w Krakowie, na piśmie odpowiadając na wniosek o udostępnienie informacji publicznej, poświadczył nieprawdę, udzielając nieprawdziwej informacji publicznej.

W dniu 02 lutego 2010 r. złożyłem wniosek o udostępnienie informacji publicznej przez Małopolskiego Kuratora Oświaty w Krakowie. Zażądałem udostępnienia informacji w opisanym we wniosku zakresie poprzez udostępnienie kopii pism i odpowiedź na pytania dotyczące przedstawianego stanu faktycznego.

W odpowiedzi z dnia 19 lutego 2010 r., znak: NKOS.I.AZ.521/44/09, na złożony wniosek o udostępnienie informacji publicznej, Wincenty Janowiak, Dyrektor Wydziału Nadzoru Pedagogicznego i Rozwoju Edukacji nie udostępnił informacji publicznej w zakresie określonym we wniosku, a także udzielił nieprawdziwej informacji publicznej.

Wincenty Janowiak odpowiadając na wniosek o udostępnienie informacji publicznej w następujący sposób naruszył przepisy prawa:

1. Nie odpowiedział na zawarte we wniosku pytania nr 1, 2 i 6-10.
2. Informacja zapisana w pkt 1 odpowiedzi na wniosek nie dotyczy rozpatrywanego wniosku o udostępnienie informacji publicznej.
3. Informacja zapisana w pkt 2 odpowiedzi na wniosek: *„Przyjęte uchwały nie wpłynęły na zmianę oceniania zachowania uczniów, który był znany uczniom i rodzicom od początku roku szkolnego 2008/2009”*, jest nieprawdziwa.

Zapisy dotyczące zasad oceniania zachowania **przed** dokonaniem nowelizacji statutu uchwałą nr 9/4/02/2009 Rady Pedagogicznej Szkoły Podstawowej Nr 51 w Krakowie z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie zmian w statucie szkoły w § 14 ust. 10 brzmiały:

„Przyjmuje się skalę:

wzorowe - powyżej 121 i więcej punktów (nie więcej niż 3 pkt ujemne)

bardzo dobre – 111-120 (nie więcej niż 5 pkt ujemnych)

dobre – 101-110

poprawne – 90-100

nieodpowiednie – 79- 89

naganne – poniżej 78”.

Zapisy dotyczące zasad oceniania zachowania **po** dokonaniu nowelizacji statutu uchwałą nr 9/4/02/2009 Rady Pedagogicznej Szkoły Podstawowej Nr 51 w Krakowie z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie zmian w statucie szkoły w § 14a ust. 7 brzmiały:

„Przyjmuje się skalę:

wzorowe - powyżej 121 i więcej punktów (nie więcej niż 3 pkt. ujemne)

bardzo dobre – 112-120 (nie więcej niż 5 pkt. ujemnych)

dobre – 100-111

poprawne – 90-99

nieodpowiednie –79-89

naganne – poniżej 78”;

a w § 14a ust. 8 brzmiały:

„Uwzględniając szczególną sytuację ucznia, wychowawca może zmienić ocenę zachowania o jeden stopień w stosunku do przyjętej punktacji.”

Zapis ten dodano, przed nowelizacją wychowawca nie miał możliwości zmienić oceny zachowania w szczególnej sytuacji ucznia.

Nowelizacji zasad (trybu) oceniania zachowania dokonano w dniu 04 lutego 2009 r., zatem nie mogły być znane uczniom i rodzicom od początku roku szkolnego 2008/2009, a muszą być znane. **Nowelizacją zmieniono ilość punktów dającą zachowanie *bardzo dobre, dobre i poprawne*, a także dodano nowy istotny zapis.** Wprowadzone zmiany wpłynęły na zmianę zasad (trybu) oceniania zachowania uczniów klas IV-VI, co jest niedopuszczalne w obowiązującym porządku prawnym. Nastąpiło naruszenie przepisu § 4 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych. Zgodnie z tym przepisem zapisy statutu regulujące kwestie zasad (trybu) oceniania

zachowania mogły wejść w życie z dniem rozpoczęcia nowego roku szkolnego, tj. z dniem 1 września 2009 r. Zatem **zapisy regulujące kwestie zasad (trybu) oceniania zachowania zostały podjęte z rażącym naruszeniem prawa i powinny zostać uchylone przez organ sprawujący nadzór pedagogiczny.**

Uchwałą nr 9/4/02/2009 Rady Pedagogicznej Szkoły Podstawowej nr 51 w Krakowie z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie zmian w statucie szkoły, dokonano jeszcze innych zmian zasad (trybu) oceniania zachowania uczniów.

4. Informacja zapisana w pkt 4 odpowiedzi na wniosek: *„Zgodnie ze wskazaniem wizytatora Pani Dyrektor podjęła próby włączenia rodziców do dyskusji na temat zasad oceniania zachowania uczniów.”*, jest nieprawdziwa.

Zgodnie z zaleceniem Małopolskiego Kuratora Oświaty z dnia 02 czerwca 2010 r., znak: NKOS.I.AZ.521/44/09, Dyrektor Szkoły Podstawowej nr 51 w Krakowie został zobowiązany: *„do wzięcia pod uwagę opinii Rady Rodziców w sprawie oceniania zachowania uczniów. Opinie te powinny stać się przedmiotem dyskusji na zebraniach rady pedagogicznej i spotkaniach rodziców z wychowawcami klas. Wnioski sformułowane podczas rozmów z pewnością przyczynią się do doskonalenia sposobów oceniania dzieci.”*

Jedyną rzecz, którą zrobiła Dyrektor Barbara Bratek to: *„W dniach 18 i 19 sierpnia 2009 r. przeprowadziła rozmowy telefoniczne z przedstawicielem Rady Rodziców w sprawie zorganizowania spotkania, do którego jednak nie doszło przed rozpoczęciem roku szkolnego.”* (cytat z odpowiedzi na wniosek).

Zgodnie ze wskazaniem wizytatora Pani Dyrektor powinna zorganizować spotkania rodziców z wychowawcami klas, bowiem – zdaniem Kuratora – ***Wnioski sformułowane podczas rozmów z pewnością przyczynią się do doskonalenia sposobów oceniania dzieci.*** Wnioski powinny zostać sformułowane podczas rozmów wszystkich rodziców z wychowawcami klas, a nie na zebraniu Rady Rodziców, co wyłącznie chciała zrobić Dyrektor Bratek (*W dniach 18 i 19 sierpnia 2009 r. przeprowadziła rozmowy telefoniczne z przedstawicielem Rady Rodziców w sprawie zorganizowania spotkania*).

5. Informacja zapisana w pkt 4 odpowiedzi na wniosek: *„Rada Rodziców zaproponowała wprowadzenie zmian w programie wychowawczym.”*, jest nieprawdziwa.

Na posiedzeniu Rady Rodziców odbytym w dniu 23 września 2009 r. sprawa Programu wychowawczego miała następujący przebieg (cytat z protokołu nr 3/2009/2010 posiedzenia Rady Rodziców Szkoły Podstawowej nr 51 w Krakowie odbytego w dniu 23 września 2009 r. w budynku Szkoły Podstawowej nr 51 w Krakowie przy ul. Stawowej 179):

„Sprawę Programu Wychowawczego zreferował a Magdalena Walas.

Magdalena Walas zwrócił a uwagę na następujące fakty:

- 1) Projekt Programu Wychowawczego Szkoły Podstawowej nr 51 w Krakowie został opracowany przez Radę Pedagogiczną bez jakiegokolwiek udziału Rady Rodziców;
- 2) W rozdziale I. *Założeń ogólnych* wprowadzono zapisy: *„Uznaje się, że pierwsze*

i największe prawa wychowawcze w stosunku do swoich dzieci mają rodzice.” (pkt 2), „Kierunki działań wychowawczych nie mogą być sprzeczne z wolą rodziców (...)” (pkt 3);

- 3) W rozdziale III. *Podstawy realizacji celów i zadań wychowawczych* wprowadzono zapisy: *„Reguły postępowania zawarte w Statucie Szkół są użyciem realizacji zadań wychowawczych.”* (pkt 1), *„Wewnątrzszkolny System Oceniania jest częścią Programu Wychowawczego, w tym szczególnie zasady oceniania zachowania.”* (pkt 5).

Rodzice uznali projekt Programu Wychowawczego za dobry i nie budzący istotnych zastrzeżeń. Ponieważ *Wewnątrzszkolny System Oceniania jest częścią Programu Wychowawczego, w tym szczególnie zasady oceniania zachowania*, Magdalena Walas zaproponowała, aby program przyjąć dopiero, gdy zostaną – zgodnie z zaleceniem Mał opolskiego Kuratora Oświaty – opracowane i zaakceptowane przez nauczycieli i rodziców zasady oceniania zachowania w klasach IV-VI.

Burzliwą dyskusję na temat wniosku Magdaleny Walas zakończył o głosowanie imienne w sprawie przyjęcia Programu Wychowawczego.

Za przyjęciem Programu Wychowawczego głosowali:

- Anna Hahn,
- Wiktor Hahn,
- Agnieszka Gawęda,
- Danuta Jantas.

Przeciw przyjęciu Programu Wychowawczego głosowali:

- Tomasz Regulski,
- Aneta Regulska,
- Małgorzata Szefowska,
- Magdalena Walas,
- Paweł Bartosik.

Program Wychowawczy Szkół y Podstawowej nr 51 w Krakowie został odrzucony.

W zaistniałym stanie sprawy Barbara Bratek poinformowała rodziców, że rozwiązanie powstałego problemu nastąpi poprzez zmianę przez Radę Pedagogiczną zapisu w projekcie Programu Wychowawczego odnoszącego się do zasad oceniania zachowania (*„Wewnątrzszkolny System Oceniania jest częścią Programu Wychowawczego, w tym szczególnie zasady oceniania zachowania.”*).

Z wypowiedzi Dyrektora Barbary Bratek jednoznacznie wynika, że to Ona zaproponowała wprowadzenie zmian w Programie wychowawczym, a nie – jak

informuje Wincenty Janowiak – *Rada Rodziców zaproponowała wprowadzenie zmian w programie wychowawczym.*

6. Informacja zapisana w pkt 4 odpowiedzi na wniosek: „*W dniu 1 lutego 2010 r. wydała zarządzenie w sprawie zebrania Rady Pedagogicznej, które odbędzie się 25 lutego 2010 r. Planowany porządek zebrania przewiduje analizę uwag, wniosków i opinii rodziców, nauczycieli i uczniów dotyczących ewentualnych zmian kryteriów i trybu oceniania zachowania od roku szkolnego 2010/2011.*”, jest nieprawdziwa.

Zarządzenie nr 5/2010 z dnia 1 lutego 2010 r. Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 51 w Krakowie w sprawie zebrania Rady Pedagogicznej w § 1 pkt 11 zawiera zapis: „*Sprawozdanie – analiza i wnioski (z uwzględnieniem opinii Nauczycieli, Rady Rodziców, Szkolnej Rady Uczniowskiej) w sprawie wprowadzenia nowych kryteriów oceny zachowania uczniów klas IV-VI – przewodnicząca zespołu wychowawców, Pani Marta Rudnik.*”.

Zdaniem Wincentego Janowiaka planowany porządek zebrania Rady Pedagogicznej **przewidywał analizę uwag, wniosków i opinii rodziców, nauczycieli i uczniów dotyczących ewentualnych zmian kryteriów i trybu oceniania zachowania od roku szkolnego 2010/2011.** Z treści informacji udzielonej przez Wincentego Janowiaka wynika jednoznacznie, że Rada Pedagogiczna miała dokonać analizy różnych uwag, wniosków i opinii w celu wprowadzenia *ewentualnych zmian kryteriów i trybu oceniania zachowania od roku szkolnego 2010/2011*, gdy tymczasem porządek zebrania przewidywał wyłącznie sprawozdanie - analizę i wnioski *w sprawie wprowadzenia nowych kryteriów oceny zachowania uczniów klas IV-VI.* **Sprawozdanie to (Opinia na temat funkcjonowania punktowego systemu oceniania zachowania – jednego z elementów ustalenia śródrocznej i rocznej oceny zachowania uczniów klas IV-VI), zawierające analizę i wnioski,** miała przedstawić Marta Rudnik – przewodnicząca zespołu wychowawców. **Rada Pedagogiczna nie mogła dokonać analizy różnych uwag, wniosków i opinii, gdyż takich nie było, z wyjątkiem opinii opracowanej przez Martę Rudnik.** Informacja, że efektem dokonanej analizy różnych uwag, wniosków i opinii może być ewentualna *zmiana kryteriów i trybu oceniania zachowania od roku szkolnego 2010/2011* jest nieprawdziwa i ewidentnie wymyślona przez Wincentego Janowiaka.

Faktem niepodważalnym jest, że Wincenty Janowiak, Dyrektor Wydziału Nadzoru Pedagogicznego i Rozwoju Edukacji udaremnił dostęp pokrzywdzonemu do posiadanej informacji publicznej określonej we wniosku z dnia 02 lutego 2010 r.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że sposób rozpatrzenia przez **Wincentego Janowiaka, Dyrektora Wydziału Nadzoru Pedagogicznego i Rozwoju Edukacji Kuratorium Oświaty w Krakowie** wniosku o udostępnienie informacji publicznej, wskazuje na popełnienie przestępstwa z art. 268 i art. 271 § 1 Kodeksu karnego.

Wniosek o udostępnienie informacji publicznej wpłynął do Małopolskiego Kuratora Oświaty w dniu 02 lutego 2010 r. **Ustawowy termin (14 dni) realizacji wniosku upłynął w dniu 17 lutego 2010 r.** Wincenty Janowiak, Dyrektor Wydziału Nadzoru Pedagogicznego i Rozwoju Edukacji w dniu 19 lutego 2010 r. podpisał odpowiedź na wniosek, która została wysłana w dniu 23 lutego 2010 r. (data stempla pocztowego).

Ponieważ objętą wnioskiem informację publiczną udostępniono po ustawowym terminie, została spełniona przesłanka wskazująca na popełnienie przestępstwa z art. 23 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. Odpowiadający na wniosek Wincenty Janowiak, Dyrektor Wydziału Nadzoru Pedagogicznego i Rozwoju Edukacji przekroczył ustawowy termin o 3 dni (podpisał pismo), a Aleksander Palczewski, Małopolski Kurator Oświaty odpowiedzialny za przestrzeganie *Instrukcji kancelaryjnej* i terminowe wysyłanie pism, wysłał pismo 4 dni po jego podpisaniu (data stempla pocztowego). Zatem odpowiedź na wniosek organ udzielił 7 dni po ustawowym terminie. Odpowiedzialność Aleksandra Palczewskiego za wysyłanie pism w dniu ich podpisania (§ 31 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej dla zespolonej administracji rządowej w województwie) określona jest w § 49 ust. 1 przywołanego rozporządzenia.

Pamiętać także należy, że w opisanej sprawie naruszono Dyrektywę 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego.

Niewątpliwie wszystkie niezbędne znamiona przestępstwa z art. 23 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej oraz z art. 268 i art. 271 § 1 Kodeksu karnego zostały w niniejszej sprawie zrealizowane.

Z powyższych względów wnoszę jak na wstępie.

.....
(...)